୧୫-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୁଅ ''।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେଉଁ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥାକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବେ ?

ଉତ୍ତର:- ଆତ୍ମାରେ ଛୁରିରେ କଳଙ୍କି ଲାଗିବା ଭଳି ଧିରେ-ଧିରେ କଳଙ୍କି ଲାଗିଯାଇଛି । ତାହା କେବଳ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଛାଡିଯିବ । ଯେତେବେଳେ କଳଙ୍କ ପୂରା ଛାଡିଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଅଧିକ ଆକର୍ଷିତ ହେବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଘରକୁ ଫେରି ପାରିବ । ୨- ଯେତେ-ଯେତେ କଳଙ୍କି ଛାଡି-ଛାଡିଯିବ ସେତେ-ସେତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ବଢି ଚାଲିବ । ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝିବା ପାଇଁ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ, ଯାହାକୁ ମୋଟା ବୁଦ୍ଧିବାଲା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଓଁ ଶାନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ କିଏ ଅଛନ୍ତି ? ଦୁନିଆରେ ଥିବା ଗୀତା ପାଠଶାଳା ମାନଙ୍କରେ ଭଗବାନୁବାଚ କହିବା ଦ୍ୱାରା କୃଷ୍ଣ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବେ । ଏଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ହିଁ ମନେ ପଡିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ତୁଟାଇ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଏହା ବହୁତ ଜରୁରୀ କଥା ଅଟେ, ଯାହାକି ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ପତିତ ହୋଇଛି । ପୁଣି ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପତିତ-ପାବନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ବିଲ୍‌କୁଲ ହିଁ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି । ଭକ୍ତି ହେଉଛି ରାତି, ଜ୍ଞାନ ହେଲା ଦିନ । ରାତ୍ରିରେ ଅନ୍ଧକାର, ଦିନରେ ଆଲୋକ ରହିଥାଏ ନା । ଦିନ ହେଲା ସତ୍ୟଯୁଗ, ରାତ୍ରି ହେଉଛି କଳିଯୁଗ । ଏବେ ତୁମେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବାର ଅଛି । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ପତିତ ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠୁ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପତିତ ହୋଇଯାନ୍ତି ସେତେବେଳେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ । ପବିତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ପତିତ ଦୁନିଆ ମନେ ବି ପଡେନାହିଁ । ଏବେ ପତିତ ଦୁନିଆ ହୋଇଥିବାରୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ମନେ ପଡୁଛି । ପତିତ ଦୁନିଆ ସୃଷ୍ଟି ନାଟକର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଅଟେ, ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ପ୍ରାରମ୍ଭ ସମୟ ଅଟେ । ସେଠାରେ କୌଣସି ପତିତ ରହିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ସେମାନେ ପୁଣି ପତିତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ବୋଲି ବୁଝାଯାଉଛି । ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଅଟେ । ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି କରିଛ, ତାହା ତ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଛାଡିପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି, କୋଟିକରେ ଗୋଟିଏ କେହି ବୁଝୁଛନ୍ତି, ବଡ ମୁସ୍‌କିଲ୍‌ରେ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ଧାରଣ ହେଉଛି । ବାବା ମୁଖ୍ୟ କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭୁଲି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପତିତ ହୋଇଛି, ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି କଥା ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏହି ବାବା ପ୍ରିନ୍‌ସପାଲ୍ , ବଣିଆ, ଡାକ୍ତର, ବାରିଷ୍ଟର ସବୁ କିଛି ଅଟନ୍ତି । ଏହି ନାମ ସବୁ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଏହି ପାଠପଢା ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଚାକିରୀ କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ମହିଳାମାନେ ଏତେ ପାଠପଢୁନଥିଲେ । ଏସବୁ ପରେ ପାଠପଢା ଶିଖିଲେ । ସ୍ୱାମୀ ମରିଗଲେ କିଏ ସମ୍ଭାଳିବ ? ସେଥିପାଇଁ ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁକିଛି ଶିଖୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଏପରି କୌଣସି କଥା ହେବ ନାହିଁ ଯାହା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ ଅସୁବିଧା ସମୟ ପାଇଁ ଧନ ଜମା ରଖିଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ଏପରି ଖିଆଲ ହିଁ ଆସିବ ନାହିଁ ଯାହାପାଇଁ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଧନବାନ୍ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗରେ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ରହିବ । ହୀରା-ନୀଳାର ଖଣି ସବୁ ଭରପୂର ହୋଇଯିବ । ଏଠାରେ ଜମିସବୁ ଟାଙ୍ଗରା ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ଜମିରେ ଆଉ ସେଭଳି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ସେଠାକାର ଫୁଲ ଏବଂ ଏଠାକାର ଫୁଲ ମଧ୍ୟରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ସବୁ ଜିନିଷରୁ ସାରତତ୍ତ୍ୱ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲାଣି । ଯେତେବି ଆମେରିକାରୁ ବା ଅନ୍ୟ ଦେଶରୁ ମଞ୍ଜି ଆଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଶକ୍ତି କମି କମିଯାଉଛି । ମାଟି ହିଁ ସେହିପରି

ହୋଇଯାଇଛି,ଯାହା ଫଳରେ ଅଧିକ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସ□ପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ । ପ୍ରକୃତି ହିଁ ସ□ପ୍ରଧାନ ତେଣୁ ସବୁ କିଛି ସ□ପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ସବୁ ଜିନିଷ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟେ । କୌଣସି ଜିନିଷରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଫରକକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଯେବେକି ସ□ପ୍ରଧାନ ଜିନିଷ ସବୁ ତୁମେ ଧ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଛ । ସେଠାକାର ଫୁଲ ଇତ୍ୟାଦି କେତେ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ । ହୋଇପାରେ ସେଠାକାର ଶସ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି ତୁମେ ଧ୍ୟାନରେ ଦେଖିପାର । ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବୁଝିପାରିବ । ସେଠିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷରେ କେତେ ସା□କତା ଭରି ରହିବ । ନୂଆ ଦୁନିଆ କଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଆସୁ ନାହିଁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର କଥା ତ ନ କହିଲେ ଭଲ । ପୁରାଣ ଇତ୍ୟାଦିରେ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଲମ୍ବା-ଚଉଡା କରିଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଶୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ କହୁଛ ବିନାଶ ହେବା ପାଇଁ ବାକି ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି ତେଣୁ ଅନେକ ତୁମ କଥାରେ ହସୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତ କଥା ବୁଝୁଛନ୍ତି । ଏହା ନୂଆ ଭାଷା ଅଟେ, ଆତ୍ମିକ ପାଠପଢା ଅଟେ ନା । ଆତ୍ମିକ ପିତା ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏସବୁ କଥାକୁ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ? ଏପରି ତ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ବାବା ତ କେବଳ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଯେଉଁମାନେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେତେ କମ୍ । ଦୁନିଆରେ ତ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ କିସମର ଅନେକ ଜାତି ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ବହି ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ ଯେଉଁଥିରୁ ଜଣାପଡିବ ଯେ କେତେ ଧର୍ମ କେତେ ଭାଷା ସବୁ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏତେ ଧର୍ମ ଏତେ ଜାତି କେହି ରହିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଏକ ଧର୍ମ, ଏକ ଭାଷା ହିଁ ଥିଲା । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ତେଣୁ ଏହି ଭାଷା ଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଏସବୁ ଭାଷା ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏତେ ଭାଷାଭାଷୀ ଆତ୍ମା ସବୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଜ୍ଞାନ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ତୁମେ ମନଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । କୌଣସି ବଡ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଥିପାଇଁ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରାଇଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେ ନାମୀଗ୍ରାମୀ ଅଟନ୍ତି । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହୋଇଯିବ - ବାଃ ବାଃ । ପ୍ରେସିଡେ□, ପ୍ରାଇମିନିଷ୍ଟର ଏକାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କଲେ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଯଦି ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବେ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନିବେ ନାହିଁ ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଉଦ୍‌ଘାଟନ କଲେ । ଯଦି କୌଣସି ବଡ ଲୋକ କମିଶନର ଆଦି ଆସନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ସହ ଆହୁରି ଅନେକ ଆସିବେ । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ପଛରେ ତ କେହି ଦୌଡିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ସଂଖ୍ୟାଧିକ ହୋଇଗଲେ ଯାଇ ବୁଝିବେ । ଏବେ ଯଦି ବୁଝିଗଲେ ତେବେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡିବେ । କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଯିଏ ତୁମକୁ ଏସବୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଆମେ ସିଧାସଳଖ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନ ଯିବୁ । କିନ୍ତୁ ଛୁ□ରେ ତ କଳଙ୍କ ଲାଗିରହିଛି ତେବେ ଚୁମ୍ବକର ଆକର୍ଷଣ କିପରି ହେବ ? ଜଙ୍କ୍ ପୂରା ଛାଡିଗଲେ ଚୁମ୍ବକକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବ । ଯଦି ଛୁ□ର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ମଧ୍ୟ ଜଙ୍କ୍ ଲାଗିଥିବ ତେବେ ସେତେ ଆକର୍ଷିତ ହେବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାରୁ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଜଙ୍କ୍ ଛାଡିଯିବ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହେବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳଙ୍କ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଘରକୁ ଫେରିଯିବ । ଏବେ ଚିନ୍ତା ରହିଛି ଯେ ଆମେ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଟୁ, ଜଙ୍କ୍ ଲାଗି ରହିଛି । ଯେତିକି ମନେ ପକାଇବ ସେତିକି ଜଙ୍କ ସଫା ହେଉଥିବ । ଧିରେ-ଧିରେ ଜଙ୍କ୍ ଛାଡିବ । ଜଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଧିରେ ଧିରେ ଲାଗିଛି ନା । ଜଙ୍କ୍ ଯେପରି ଲାଗିଛି ଛାଡିବ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା କାହାର ଅଧିକ ଜଙ୍କ ଛାଡିଛି, କାହାକ କମ୍ । ଯେତେ ଅଧିକ ଜଙ୍କ ଛାଡିଥିବ, ସେତେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବାରେ ଆକର୍ଷଣ ରହିବ । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା । ମୋଟା ବୁଦ୍ଧିଆମାନେ ଏକଥା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦିନକୁ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ଉପାୟମାନ ବାହାରୁଛି । ଆଗରୁ କ'ଣ ଜଣାଥିଲା ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ମିୟୁଜିୟମ୍ ଆଦି ତିଆରି କରିବୁ । ହୋଇପାରେ ଆଗକୁ ଗଲେ ଆଉ କିଛି ନୂଆ ଯୋଜନା ବାହାରିପାରେ ।

ଏବେ ତ ସମୟ ଅଛି, ସ୍ଥାପନା ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ନିରାଶ ମଧ୍ୟ ହେବାର ନାହିଁ । କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଅଧୀନ ନ କରିପାରିଲେ ଅବନତି ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ତେବେ ଆତ୍ମାରୂପୀ ଛୁ□ ଉପରେ ବହୁତ ଜଙ୍କ୍ ଲାଗିଯିବ । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଜଙ୍କ୍ ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଧୀରେ ଧୀରେ ଜଙ୍କ ଲାଗୁଛି ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପରେ ଜଲ୍‌ଦି ଜଲ୍‌ଦି ଜଙ୍କ୍ ଲାଗିଯାଉଛି । ଅଧୋଗତି ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ବିକାରୀ ଏବଂ ବିକାରୀର ଗାୟନ ରହିଛି । ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସ୍ମାରକୀମାନ ରହିଛି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଗଲାଣି । ସଂକେତ ତ ଅଛି ନା । ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସଂକେତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରଣ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ ନେଇ ପରିକ୍ରମା କରିପାରିବ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଏପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛ ନା । ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ, ରାମ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତାହା ରାମରାଜ୍ୟ, ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ବ□ମାନ ହେଲା ସଂଗମ । ଅନେକାନେକ ପଏ□ସ୍ ରହିଛି । ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ କେତେ ପ୍ରକାରର ଔଷଧ ମନେ ରହିଥାଏ । ବାରିଷ୍ଟରମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଏ□ସ୍ ରହିଥାଏ । ଅନେକ ବିଷୟ ବସ୍ତୁକୁ ନେଇ ବହୁତ ଭଲ ପୁସ୍ତକ ତିଆରି ହୋଇପାରିବ । ଭାଷଣ କରିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ ପଏ□ସ୍ ଗୁଡିକ ଉପରେ ନଜର ପକାଇଦିଅ । ତୀକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧିସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ତୁରନ୍ତ ଦେଖି ନେବେ । ପ୍ରଥମେ ତ ଲେଖିବା ଦରକାର ଯେ ମୁଁ ଏହିପରି ଭାବରେ ବୁଝାଇବି । କେବେକେବେ ଭାଷଣ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ପଏ□ ମନେ ପଡିଥାଏ । ଏପରି ବୁଝାଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏହି ପଏ□ସ୍ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବୁଝିବେ । ବିଷୟ ଗୁଡିକର ତାଲିକା ହେବା ଦରକାର । ପୁଣି ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବାହାର କରି ମନେ ମନେ ଭାଷଣ କରିବା ଦରକାର ବା ଲେଖିବା ଦରକାର । ପୁଣି ଦେଖିବା ଦରକାର ସବୁ ପଏ□ସ୍ ଲେଖିଛି ତ ? ଯେତେ ଚିନ୍ତନ କରିବ ସେତେ ଭଲ । ବାବା ତ ଜାଣୁଛନ୍ତି ନା ଇଏ ଭଲ ସର୍ଜନ ଅଟନ୍ତି, ଯାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ବହୁତ ପଏ□ସ୍ ଅଛି । ଜ୍ଞାନରେ ଭରପୂର ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ସେବା ବିନା ମଜା ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରୁଛ କେଉଁଠୁ ୨-୪ ଜଣ, କେଉଁଠାରୁ ୬-୮ ଜଣ ବାହାରୁଛନ୍ତି । କେତେକ ସ୍ଥାନରୁ ତ ଜଣେ ହେଲେ ବାହାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ହଜାର ହଜାର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ କେତେ କମ୍ ଆତ୍ମା ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବଡ-ବଡ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ଧିରେ ଧିରେ ହୋସିଆର ହୋଇଯାଉଛ । ବଡ ବଡ ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖୁଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯା□ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ କାହାକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେବା ଦରକାର । ନାଡି ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଇଏ ମୋର ଭକ୍ତ ହେବେ । ଗୀତା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ କଥା ବୁଝାଅ— ଯେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କୁହାଯାଏ । ସେ ତ ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ଦେହଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ସବୁ କଥା ବୁଝିସାରିଛ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଘରର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ପଳାଇ ଯାଉଛନ୍ତି । କେହି ତ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ପରଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ରହିଥା'ନ୍ତି । ଜନ୍ମ ତ ନିଶ୍ଚୟ ମାତା ଗର୍ଭରୁ ହିଁ ନେବେ । ବିବାହ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ଏତେ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମନେ ପଡିବେ ନାହିଁ । ବିବାହ କଲେ ପୁଣି ସମ୍ବନ୍ଧ ମନେ ପଡିବ । ଭୁଲିବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ, ତୁରନ୍ତ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇନଥା'ନ୍ତି । ନିଜର ଜୀବନ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଜଣାଥାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଗୃହସ୍ଥୀ ଥିଲୁ ପୁଣି ସନ୍ନ୍ୟାସ କଲୁ । ତୁମର ସନ୍ନ୍ୟାସ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେଥିପାଇଁ ଏତେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ବିଭୂତି ବୋଳି ହୁଅନ୍ତି, ଲଣ୍ଡା ହୋଇଯାନ୍ତି, ବେଶ ବଦଳାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ଏପରି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ପୋଷାକ ବଦଳାଇବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ଧଳାଶାଢୀ ନ ପିନ୍ଧିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଆପ□ ନାହିଁ । ଏହା ତ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ । ମୁଁ ଆତ୍ମା, ଏହି ନିଶ୍ଚୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ମେନ ପକାଇବାକୁ ହେବ, ଏହାଦ୍ୱାରା ହିଁ ଜଙ୍କ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ମୁଁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । କେହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ । କେହି ତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଯିବେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜଙ୍କ୍ ଉତାରିବା ପାଇଁ ହିଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି,

ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଯୋଗାଗ୍ନି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । କାମ ଚିତାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନି କହିଥାନ୍ତି । କାମ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳି ଜଳି କଳା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗୋରା ହୁଅ । ଏହି କଥା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହି କଥା ହିଁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନାସ୍ତିକ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କୁହ, ଶାସ୍ତ୍ର ତ ଆମେ ପଢିଥିଲୁ, ପୁଣି ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ, ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ଭଗବାନୁବାଚ ବେଦ ଉପନିଷେଦ ଆଦି ପଢି, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ କରି କେହି ବି ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ମୋ' ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମୋତେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବେ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଏଥିପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାରେ ଜଙ୍ଗ୍ ଲାଗିଥିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କୁ ଡାକିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ତମୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମାକୁ ସ□ୋପ୍ରଧାନ କରିବାକୁ ହେବ । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ତମୋ, ରଜୋ, ସ□ୋ ପୁଣି ସ□ୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ମଝିରେ ଗଡବଡ ହେଲା ତେବେ ପୁନର୍ବାର ଜଙ୍ଗ ଚଢିଯିବ ।

ବାବା ଆମକୁ ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଅନ୍ତର୍ମନରେ ସେହିଭଳି ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର ନା । ବିଦେଶକୁ ପାଠପଢିବା ପାଇଁ ଖୁସିରେ ଯାଇଥାନ୍ତି ନା । ଏବେ ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । କଳିଯୁଗରେ କେତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ସ୍ନେହ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେତେ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିବେ, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବେ ସିଏ ଭଲ ପଦ ପାଇବେ । ଭାରତରୁ ହିଁ ଚାରା ଲାଗିବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଖବରକାଗଜରେ ତୁମର ନାମ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବ । ଖବରକାଗଜ ତ ସବୁ ଆଡକୁ ଯାଉଛି । ସେହି ଖବରକାଗଜବାଲା କେବେ ଭଲ ଲେଖିବେ ତ କେବେ ଖରାପ ଲେଖିବେ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ଅନ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଶୁଣି କଥାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଯାହା ଶୁଣାଇଦେଲା ତାହା ଲେଖି ଦେବେ । ଶୁଣିବା କଥାରେ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ପରମତ କୁହାଯାଏ । ପରମତ ତ ଆସୁରୀ ମତ ହୋଇଗଲା । ବାବାଙ୍କର ହେଲା ଶ୍ରୀମତ । କେହି ଯଦି ଓଲଟା କଥା କହିଦେଲେ ତେବେ ଆସିବା ହିଁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ଜାଣୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଯାହା ବି ସେବା କରୁଛ, ଏହା ତୁମର ନମ୍ବରୱାନ ସେବା ଅଟେ । ତୁମେ ଏଠାରେ ସେବା କରୁଛ, ଫଳ ସେଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମିଳୁଛି । କ□ବ୍ୟ ତ ଏଠାରେ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ କରୁଛ ନା । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଆତ୍ମାରୂପୀ ଛୁ□ି ଉପରେ କଳଙ୍କି ଲାଗିଯାଇଛି, ତା'କୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ସଫା କରି ସ□ୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ, କେବେ ବି ପର କଥାରେ ପଡି ପାଠପଢାକୁ ଛାଡିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ବୁଦ୍ଧିକୁ ଜ୍ଞାନର ପଏ□ସ୍ ଦ୍ୱାରା ଭରପୂର ରଖି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ନାଡି ଦେଖି ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ବହୁତ ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ଆଦି ଏବଂ ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ନିଜର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱଧର୍ମକୁ ଆପଣାଉଥିବା ପବିତ୍ର ଏବଂ ଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱଧର୍ମ ହେଲା ପବିତ୍ରତା, ଅପବିତ୍ରତା ପରଧର୍ମ ଅଟେ । ଯେଉଁ ପବିତ୍ରତାକୁ ଆପଣାଇବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ କଷ୍ଟକର ମନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ସହଜ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ତୁମର ସ୍ମୃତି ଆସିଯାଇଛି ଯେ ମୋର ବାସ୍ତବିକ ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱରୂପ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପରେ ମୁଁ ଏକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆଦି ସ୍ୱରୂପ ପବିତ୍ର ଦେବତା ଅଟେ । ବ□ମାନର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରତା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ । ତେଣୁ ଯିଏ ପବିତ୍ର ସେ ହିଁ ଯୋଗୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସହଜଯୋଗୀ କହି ଅବହେଳା ପଣିଆକୁ ପ୍ରଶୟ ଦିଅ ନାହିଁ, ଶକ୍ତି ରୂପ ହୁଅ ।